

Behandling. Der er af flere Medlemmer stillet Ændringsforslag til dette Forslag, som ere omdeelte paa de Herrers Pladser. Af de to Ændringsforslag, som ere stillede til § 1, skal jeg sætte det første under Forhandling. Hvad det andet angaaer, vil det først blive Gjenstand for Forhandling og Afstemning, efterat Forslaget under Nr. 4 til § 5 er behandlet og afstemt, da det afhænger af hvad der antages ved § 5. Det er altsaa det første Ændringsforslag til § 1, i Forbindelse med selve Paragraphen, der sættes under Discussion.

De tidligere Behandlinger af denne Sag i Landsktinget findes i Tidenden Nr. 5, Sp. 50—62 (1ste Behandling), Nr. 6—8, Sp. 66—107 (2den Behandling) og Nr. 10, Sp. 142—44 (3die Behandling).

De stillede Ændringsforslag vare saalydende:

1) Forslag af Blechingberg, Borgen, Dahl, Krabbe, Simony og Thalbiker: At Slutningen af denne §s 1ste Afsnit, „dog forsaavidt — samtykke“ gaaer ud.

2) Forslag af Borgen, Dahl, Krabbe, Simony og Thalbiker: Sidste Afsnit, 2den Linie: at efter § 4 tilføies: og § 5.

3) Forslag af Blechingberg, Borgen, Dahl, Krabbe, Simony og Thalbiker: At i 5te og 6te Linie Ordene „eller med Fæsternes Samtykke til Andre“ gaaer ud.

4) Forslag af Blechingberg: At denne § udgaaer. Maar denne sidste Indstilling bifaldes, blive §§ 6 og 7 resp. §§ 5 og 6).

Simony: Forslaget til Lov om Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommissers hørende Bøndergods foreligger nu atter Thinget til Behandling, men forffjelligt fra det Forslag, som blev vedtaget her, da Sagen sidst forhandlede. Ved den Drøftelse, Sagen senere er undergaaet i det andet Thing, er der nemlig foretaget forffjellige Forandringer deri. De væsentligste af disse Forandringer er den Forandring, som har fundet Sted ved § 1 og at der i Loven er optaget en ny Paragraph nemlig § 5. Ifødetfor at § 1 i det Forslag, som

blev vedtaget her i Thinget, da Sagen sidste Gang var for, indrømmede Bestidderne af disse Eiendomme ubetinget Ret til at sælge Fæstegodset uden Indskrænkning af Personen, til hvem Fæstegodset kunde gaae over, er der nu i § 1 optaget den Bestemmelse, at Afhændelse, forsaavidt Godserne ere bortfæstede, kun maa skee til Fæsterne, med mindre disse dertil give deres Samtykke, og den Begunstigelse, som derved er tilfjet for Fæsterne, er yderligere udvirket i Forslagets nye § 5, idet der er optaget den Bestemmelse, at selv naar der er Fæstetiedighed, skal der dog tages Hensyn til Fæsternes Afkom, hvilken Bestemmelse indlertid ikke foreligger til Forhandling endnu. Ved disse 2 Bestemmelser er der indkommet i Loven et aldeles fremmed Element. Saaledes som det oftere ved denne Sags gjentagne Behandling her i Thinget er udtalt, gif Loven oprindelig ud paa at sætte Bestidderne af Fideicommissers paa den samme Fod, med Hensyn til deres Bøndergods, som andre Godseiere med Hensyn til deres dem tilhørende Bøndergods. Man søgte med Flid at undgaae det vanskelige Spørgsmaal, som de 2 nye Bestemmelser i Loven kunde give Anledning til, nemlig om Fæsternes Forhold til Bestidderne. Forslagsstillerne have troet og troe fremdeles, at det er rettest, at dette Spørgsmaal lades uberørt i Loven, og vi antage ogsaa, at det er det Thing maafee vil være meest tilbøielig til ikke at stemme for nogen af disse nye Bestemmelser, som nu ere komne ind i Loven. Saaledes er ogsaa Fleerheden af Forslagsstillerne tilbøielig til at stemme paa lignende Maade, men da vi dog ønske, at Forslaget maatte erholde Lovskraft og vi befrygte, at det hvis begge Bestemmelser udgaae, ikke vil blive vedtaget i det andet Thing, have vi troet ikke at burde indstille, at begge disse Bestemmelser udgaae. Hvad nu den Forandring, som er foregaaet med § 1, angaaer, da troe vi, at den i det Hele taget er betænkelig. Den synes at indicere en Medieendomsret hos Fæsteren, som vi paa ingen Maade kunne erkjende. Vi troe, at det er et Punkt, som er aldeles klart, at Fæsteren ikke har nogen Medieendomsret med Godsbestidderen. Er noget juridisk Spørgsmaal klart, er vist dette; men naar det i den